

בית

מרן

ערש"ק
י"ט אייר תשע"ט
פרשת בחוקותי
(מפסודין: ה' עזרי' ירמיה טז)

עלון מס' 211

לענין מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

הרב המקדים: הרה"ג רבי יעקב זכריה שליט"א
ראש ישיבת "לב אליהו"

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הוה"ר לישראל אב"ד במיה"ד העליון
הגאון הגדול רבי יצחק יוסף שליט"א
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

נערך ע"י: הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א
רבה הראשי של היידי נש"ר | חבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	19:20	20:11	21:06
תל אביב	19:18	20:09	21:04
חיפה	19:21	20:12	21:07
באר שבע	19:18	20:09	21:03

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

הלכות ספירת העומר

שומע כעונה בספירת העומר. אם שומע כעונה תורת שמיעה עליו או תורת דיבור.
דין המסופק אם ספר אתמול. מתי אומרים ספק ספיקא.
מי שלא ספר יום אחד אם רשאי להוציא אחר ידי חובתו. מנהגי האבלות עד ל"ג או ל"ד לעומר

כולם אחרי

א. בשיעורים הקודמים [פרשת קדושים אות יד והלאה] הזכרנו שמנהגנו שהשליח ציבור מברך וסופר את העומר, ולאחר מכן כל הציבור מברכים וסופרים, כי אם יספרו יחד עם השליח ציבור, הרבה לא ידעו כמה היום לעומר ויתבלבלו. ואין לחוש שמא הצבור יצאו ידי חובה בשמיעתם, שהרי הם מכוונים שלא לצאת ידי חובה בשמיעתם אלא בספירה שלהם, וגם אם לא כיוונו כך בפירוש, מאחר שכן מנהג העולם לספור אחרי השליח צבור, הרי הם מראים שאינם חפצים לצאת ידי חובה בשמיעה.

שומע כעונה בברכה

ב. יש לדון אם בכלל מועיל דין שומע כעונה בספירת העומר, כי אם נאמר שלא מועיל דין שומע כעונה, אין שום חשש במה ששומעים מהשליח צבור וסופרים אחריו. לענין הברכה על ספירת העומר, הדבר מפורש בבית יוסף (סימן תפט) בשם הרשב"א בתשובה (סימן קכו, תנה) שיוצאים ידי חובה מדין שומע כעונה¹, כמו כל הברכות כולם. אבל הנידון שלנו הוא לגבי הספירה עצמה.

שתהא ספירה לכל אחד ואחד

ג. מרן בשלחן ערוך (סימן תפט² סעיף א) כתב כך:

1 מי שאסור לו לברך על הספירה כגון ששכח לספור לילה ויום, יכול לעמוד ליד השליח ציבור או אדם אחר - שכמוכן הגיע לגיל מצוות - ולבקש ממנו שיכין להוציא בברכה והוא יתמין לצאת, ואין בזה חשש ברכה לבטלה, כי הוא לא מברך בפניו.
היוצא ידי חובה בברכה לא יענה "ברוך הוא וברוך שמו", ואם ענה נחלקו הפוסקים אם יצא ידי חובה, לדעת הערוך השלחן (סימן ו סעיף יג, וסימן רעג סעיף ו) וכן האגרות משה (תאו"ח סימן צח) אפילו בדיעבד לא יצא ידי חובה. ולדעת רבי חיים פלאגי (בספר חיים לראש דל"ח רע"ב) יצא ידי חובה, וכן משמעות דברי החיד"א (בברכי יוסף סימן ריג סק"ג).

2 סימן אחד שרובו עוסק בהלכות ספירת העומר, ובסעיף האחרון

מצוה על כל אחד לספור לעצמו. ולכאורה משמע שלא מועיל לצאת מדין שומע כעונה, ומקורו של מרן מהגמרא במנחות (סה:) תנו רבנן וספרתם לכם שתהא ספירה לכל אחד ואחד. ויש שלמדו שזה כמו בדין ארבעת המינים שדרשו בגמרא (סוכה מא:) על הפסוק "ולקחתם לכם", לכם משלכם, שאדם לא יוצא ידי חובה באתרוג שאול, ואם כן הוא הדין בספירת העומר שנאמר בה "וספרתם לכם", כל אחד סופר לעצמו³. אבל האמת שלא כך הוא פשט דברי הגמרא, אלא "שתהא ספירה לכל אחד ואחד", לאפוקי ספירת בית דין, שלא תחשוב שדין ספירת העומר כמו שמיטין ויובלות⁴ שהמצוה על בית הדין לספור "זו שנה ראשונה לשמיטה", או "שנה ראשונה ליובל", אלא כל אחד מצווה לספור ספירת העומר בעצמו, אבל לעולם מועיל דין שומע כעונה.

שומע כעונה בספירת העומר

ד. אמנם המגן אברהם (סימן תפט סק"ב) כתב להסתפק בדעת מרן השלחן ערוך, אם יוצאים ידי חובת ספירת העומר מדין שומע כעונה. והחק יעקב (סי' תפט סק"ד) מביא לשון ספר האגודה (מנחות סימן לב:) "וספרתם לכם", שתהא ספירה לכל אחד ואחד, ולא שליח ציבור בשביל כולם. וכן הוא לומד בדעת הרשב"א, שלא מועיל שומע כעונה אלא בברכה בלבד, ולא בספירה.

תורת שמיעה או תורת דיבור

ה. יש לתלות שאלה זו בחקירה המפורסמת האם "שומע כעונה" תורת דיבור עליו או תורת שמיעה עליו, כלומר האם נחשב לשומע כמו שדיבר בעצמו,

מדבר על דיני חדש. בארץ ובכלל בעולם דין זה לא מצוי, אבל באמריקה זה מצוי, כל תבואה שנשרשה קודם הפסח מותרת, אבל אם נשרשה לאחר ט"ו בניסן היא אסורה מדין "חדש", עד ט"ו בניסן בשנה הבאה.

3 לגבי מצה בליל הסדר, נחלקו הפוסקים אם צריך מצה משלו.

4 היום אין היובל נוהג, וגם התבלבל החשבון ולא יודעים איך לחשב את שנות היובל.

השבועי זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
חנה נינה בת סועאד אושרת
וחיים בן חנה
לרוע קודש בר קיימא

מילונים
חיובים!!
מילון הוא רבי שמעון לספור עליו בשעת הדין
אגודת בית מרן
ממשיכים במיזם הענק
לסיום הזוהר העולמי
עד חג השבועות
חייג עכשיו *5293* שלוחה *3*

ממשיכים במיזם הענק
לסיום הזוהר העולמי
עד חג השבועות

חייג עכשיו *5293* שלוחה *3*

תוכן העניינים:

- עמ' 1-4 **השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5 **פרשת בחוקותי**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5 **לאורם נלך**
רבי עזרא עטייה זצוק"ל
- עמ' 6 **מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6 **אקטואליה בהלכה**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7 **לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
- עמ' 7 **אתגרים בחינוך**
הרב אברהם ברזילאי שליט"א
- עמ' 7 **הילולת דרשב"י**
הרה"ג משה והב שליט"א

מבקשים להתפלל לרפואת: אברהם בן רבקה הומיון ולרפואת: רפאל יורם ירוחם בן שושנה

כאילו הוא קידש או קרא מגילה או ספר את העומר בעצמו ממש, ושומע כעונה זו התחברות השומע והמשמיע לגמרי, או שהתורה חידשה שיכול לצאת על ידי שמיעה, אבל מכל מקום לא נחשב לגמרי כמו דיבור.⁵

דעת רש"י ונכדיו

1. נראה שכבר הראשונים נחלקו בחקירה זו, בדין מי שנמצע באמצע תפלת העמידה והשליח ציבור התחיל חזרה והגיע לקדושה⁶, רש"י (סוכה לח): כתב שישתוק ויכוין לצאת מהשליח ציבור⁷, ונכדיו - ר"י ור"ת (תוספות ברכות כא: וסוכה לח) - חלקו עליו⁸, כי נחשב לו שאמר קדושה בפיו⁹ והרי זה הפסק, אלא ימשיך הלאה בתפלתו ולא יכוין בקדושה. נראה שהטור (ס"ס קד) פוסק כר"י ור"ת, אבל מרן השלחן ערוך (סי' קד סי' וס"ס קט) פסק כרש"י שישתוק ויכוין. נראה שנחלקו בגדר שומע כעונה, לרש"י תורת שמיעה עליו, ולכן לא נחשב שהפסיק באמצע העמידה¹⁰, אך לר"י ולר"ת אם תורת דיבור עליו, ולכן נחשב לו הפסק.

דעת הרמב"ם

2. כתב הרמב"ם (פ"א מברכות ה"א): כל השומע ברכה מן הברכות מתחלתה ועד סופה ונתכוון לצאת בה ידי חובתו יצא ואף על פי שלא ענה אמן, וכל העונה אמן אחר המברך הרי זה כמברך. והקשה הכסף משנה, מה הוסיף זה שענה אמן, הרי גם בלא שענה אמן יצא ידי חובה? ותירץ, שאם לא ענה אמן אין לו את המעלה שנחשב כמברך. אבל כמה אחרונים ומהם רבי בצלאל זולטי בספרו משנת יעב"ץ¹¹ (או"ח סימן כו אות ד) מבארים, שאם כיון לצאת ולא ענה אמן יצא מדין שמיעה, אבל אם ענה אמן זו התחברות גמורה של השומע והמשמיע ונחשב לו כאילו דיבר בעצמו. ואם כן הרמב"ם סובר כשיטת רש"י ששומע כעונה תורת שמיעה עליו, אלא אם כן ענה אמן.

ספקו של המג"א

3. מעתה יש לומר שבזה גופא נסתפק המגן אברהם, אם מועיל שומע כעונה בספירת העומר, שהרי בספירת העומר צריך שתהא ספירה בפי כל אחד, אם נאמר כהתוספות ששומע כעונה תורת דיבור עליו, יצא ידי חובתו, אבל אם כרש"י שתורת שמיעה עליו, לא יצא, כי צריך לספור בפיו.

הן נסתר מחמתו

4. אנחנו הספרדים נוקטים בכל מקום כדעת מרן השלחן ערוך, ולפי מה שמרן פסק כשיטת רש"י שהמתפלל עמידה יכוין לשליח צבור כי תורת שמיעה עליו, אם כן בספירת העומר שצריך דיבור ממש לכאורה לא יועיל לצאת ידי חובה מאחר. אולם מרן בהלכות מקרא מגילה (סימן תרצ סעיף ז) אף על פי שפסק שקראה על פה לא יצא, מכל מקום פסק לנו (שם סעיף ד) שהשליח ציבור מוציא את הרבים ידי חובתם אף על פי שאין להם מגילה כשרה, והוא משום שכל דיני האומר עוברים לשומע¹², ונחשב כמו שקרא

5 אחת הנפקא מינה בזה, אם לומר "ברוך הוא וברוך שמו" בברכות שיוצא בהן ידי חובה, כי אם תורת דיבור עליו, הרי זה כמברך שמוסיף בברכתו ברוך הוא וברוך שמו, שהוא משנה מטבע שטבעו חכמים בברכות.

6 שליח ציבור צריך להגביה קולו בקדושה יותר מהציבור, ואם קולו חלש יחכה שיגמרו לענות ואז יאמר, כי בדרך כלל השליח ציבור מוציא ידי חובה את מי שנמצא עדיין בעמידה.

7 שליח ציבור שלא מכוין בכל התפלה להוציא ידי חובה, הציבור יוצאים ידי חובה, כי חזרה היא חובת ציבור. אבל בקדושה, אם הוא לא מכוין להוציא, המתפלל עמידה לא יסמוך עליו, כמו שכתב הבן איש חי (בספר ענין יוסף חי פרשת משפטים אות ו), ולכן צריך שהשליח צבור יהיה אדם שקובע עיתים לתורה, ויודע שעליו לכוין להוציא את מי שעדיין לא סיים את תפלת העמידה.

8 הם יודעים רש"י ראשי תיבות רבן של ישראל, אבל חלקו עליו לשם שמים, כדרכה של תורה.

9 הנמצא בקריאת שמע וברכותיה עונה בקדיש חמישה אמינים הראשונים, ובקדושה עונה "קדוש" ו"ברוך", והנמצא בפסוקי דמזמרה - מברוך שאמר עד ישתבח - מעיקר הדין ראוי לענות גם את שאר האמינים, אבל בעמידה לא עונים שום דבר, כי הוא כעת בעולם האצילות ומדבר לה' בלשון נוכח.

10 לכן אם בשעה שמתפלל עמידה הוא שומע רמקול שעובר ומודיע הודעות, לא צריך לסתום את האזניים, ולא נאמר שהשמיעה נחשבת לו כדיבור שהוא הפסק.

11 כתב על כך מערכה שלמה, ובכלל כל ספריו הם תענוג, מרגישים בהם את מתקנות התורה. פעם מרן זצ"ל אמר לי עליו שהוא "מהנדס בתורה", בונה ובונה.

12 פעם הזכרנו מה שאמר הראג"צ (הובא בצפנת פענח ח"ג בהשמטות להל' גירושין פ"ב הט"ז), שאת עשרת בני המן כל הציבור יאמרו בפיהם בנשימה אחת. אבל כל האחרונים חלקו עליו, ודי

בעצמו ממגילה כשרה. והוא הדין גם לפרשת זכור שצריך לקרוא מתוך ספר תורה כשר, ובגמרא (ת"י) למדו שצריך לקרוא את מגילת אסתר מהספר דוקא, שנאמר במגילה "והימים האלה נזכרים ונעשים", ונאמר אצל עמלק "כתוב זאת זכרון בספר", ואם כן בודאי שפרשת זכור צריך לקרוא אותה מהספר דוקא. והלא רק השליח ציבור קורא מספר תורה כשר, אלא שנחשב לשומעים כמו שקראו מספר כשר. וכמו שמגיד החזון איש (או"ח סימן כט) את דין שומע כעונה "התחברות השומע והמשמיע כאחד". גם לגבי קידוש נאמר זכור ושמו, ודרשו (בתורת כהנים ריש פרשת בחקותי) שצריך להיות זכירה בפה, ואף על פי כן אפשר לצאת ידי חובה מדין שומע כעונה, כי תורת דיבור עליו. ואם כן לכאורה יש להקשות בסתירה בדברי מרן, מצד אחד במגילה, בזכור, בקידוש, יוצאים ידי חובה כי תורת דיבור עליו, ומאידך הנמצא בעמידה ושומע קדושה יכוין ויצא, כיון שתורת שמיעה עליו.

רבות מחשבות

1. צריך לומר שלעולם מרן סובר שומע כעונה תורת דיבור עליו, וממילא גם בספירת העומר מועיל לצאת ידי חובה מאחר, ואף על פי כן המתפלל ומכוין לקדושת השליח צבור אין לו לחוש להפסק, כי יש לנו כלל "מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה" (קידושין כ), כלומר מצד אחד נחשב לו שאמר קדושה, ומצד שני אין זה נחשב הפסק. לכאורה זה נראה וורט חסידי, אבל זה אמיתי, וכלי זה לא נבין. על כל פנים להלכה מועיל שומע כעונה גם בספירת העומר.

שכח לספור יום ולילה

2. מי ששכח לספור ספירת העומר במשך לילה ויום עד צאת הכוכבים, דעת בעל הלכות גדולות (הל' מנחות דק"ג ע"ג) שאם חיסר יום אחד לא יכול להמשיך לספור, כי כל ימי ספירת העומר מצוה אחת, שנאמר "תמימות תהייתה". ולכן ימשיך¹³ לספור בלי ברכה, או שיכוין לצאת מאחר. וכן דעת האור זרוע (ח"א סימן שט) והראב"ה (סימן תקע"ג) כבה"ג. אך התוספות במנחות (סו) דחו את סברת בה"ג, וכן דעת רוב הראשונים שכל יום מצוה בפני עצמה הוא.

ספירה ביום

3. מהבה"ג משמע שמי ששכח לספור ספירת העומר בלילה, יכול לספור גם ביום בברכה, וכן כתבו רבי ישעיה מטראני (בספר המכריע סי' כט) ורבי יצחק בן גיאת (בספר מאה שערים עמוד קט) שכן דעת בה"ג. יש ראייה לזה ממסכת מנחות (ע"א). קצירת העומר מצוה בלילה, ואם נקצר ביום כשר. ומשמע שגם ביום ניתן לספור בברכה. אך לדעת רבינו תם (בתוס' מנחות סו ע"א, ובמגילה כ ע"ב) לא מברכים על ספירת העומר ביום, וכן נראה מהמשנה במסכת מגילה (ג) כל הלילה כשר לקצירת העומר, ומשמע בלילה דוקא, ולכן פסק רבינו תם שלא סופרים ביום בברכה. וכן הכריעו רוב הראשונים שיספור ביום בלי ברכה, הרא"ש (סוף פסחים), רבינו ישעיה הראשון (בספר המכריע סי' כט), שבלי הלקט (סי' רלז), הראב"ה (הובא באור זרוע סי' כט), מהר"ם מרוטנבורג (ד"פ סי' תרמה), תרומת הדשן (סי' לז). וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן תפ"ט סעיף ז).

יום אחד או יום ראשון

4. דעת רב סעדיה גאון (בסידורו עמי קנה) ורב יהודה גאון (הביא הר"ן פסחים דכ"ח ע"א מדיפ הר"ף), שרק ביום הראשון אם לא ספר נתפרדה החבילה ולא ממשיך לספור בברכה, אבל אם שכח בשאר הימים יכול להמשיך לספור בברכה. זה תלוי מה גורסים בספר הלכות גדולות, שם כתוב: אם שכח יום א', אפשר לפרש "אחד", ואם כן כל יום ששכח שוב אינו סופר, ואפשר לפרש "ראשון".

שהשליח ציבור יאמר בנשימה אחת, כי דיני המשמיע עוברים לשומע.

13 בשו"ת רב פעלים (ח"ג האו"ח סימן לב) רצה להביא ראיה מכאן שיש מצוה בחצי שיעור גם במצות עשה, ולכן ממשיך לספור בלי ברכה. אולם בשו"ת יביע אומר ח"י (האו"ח סימן נה בהערות על ח"ג אות כה) דחה דבריו, שהרי מה שממשיך לספור הוא כדי לחוש לרוב הראשונים שכל יום מצוה בפני עצמה היא.

ודעת המהרא"י בתרומות הדשן (סי' יז) שאפילו שכח יום אחד באמצע הימים מפסיק לספור, וכך גם הגירסא אצלנו בתוספות. קשה להכריע, אבל לו יהי ספק, אנו אומרים ספק ברכות להקל, וכן דעת מרן (סי' תפט סעי' ח) שמי ששכח לספור לילה ויום - בין יום ראשון בין משאר ימים - ממשך לספור בלי ברכה¹⁴.

ספק ספיקא בספירת העומר

יז. התרומות הדשן (סימן יז) כתב, שאם עבר יום אחד בספירת העומר, והוא מסופק אם ספר או לא, ימשיך לספור בברכה מטעם ספק ספיקא¹⁵, שמא ספר, ושמא כל יום מצוה בפני עצמה היא כדעת רוב הראשונים. והוא הדין למי שלא ספר בלילה וספר ביום, שממשיך לספור בברכה מטעם ספק ספיקא, שמא ספירת יום נחשבת ספירה, ושמא כל יום מצוה בפני עצמה היא. הפרי חדש (סי' תפט ס"ג) חולק על המקרה השני, וסובר שאם לא ספר בלילה וספר ביום, לא יכול להמשיך לספור בברכה, וכנראה סובר הפרי חדש שאין לומר ספק ספיקא אלא כשספק אחד במציאות וספק שני במחלוקת הפוסקים, אבל אם שני הספיקות מחמת מחלוקת הפוסקים הרי זה כספק ספיקא משם אחד. אולם עם כל גדלותו של הפרי חדש¹⁶ אהנו קיבלנו הוראות מרן, ולהלכה מי שהשלים את הספירה ביום¹⁷ ממשך לספור בשאר הלילות בברכה.

ספק ספיקא בפלוגתא דרבנותא

טו. אמנם כמה מגדולי האחרונים הסכימו לכלל שכתב הפרי חדש שלא עושים ספק ספיקא כאשר שני הספיקות הם בפלוגתא דרבנותא, כן כתבו מהריב"ל (ח"ג סי' מא ונד) ומהרי"מ (ח"א סימן ק). אך הראשון לציון רבי יוסף חזן - היה לפני כמאה ותשעים שנה - הביא בספרו חקרי לב (מהדורא בתרא חיו"ד סימן א) תשובה מבנו ח"ד בדרא, שהוכיח שגם בזה מועיל ספק ספיקא. והכנה"ג (ח"ו סי' כה הגב"י אות פב) הביא שמהריב"ל עצמו (ח"ג סי' כא) כתב שנחשב ספק ספיקא. וכן דעת מהר"ם אלאשקר (סימן כו), וכן דעת הרב שבות יעקב (ח"ב בתורת השלמים בניני ס"ס המחודשים אות ו), ורבי עבדאללה סומך בספרו זבחי צדק (ח"ב סימן קי"ט ס"ק קיז) הביא הרבה אחרונים שהסכימו לזה, כי סוף סוף אלו שתי מחלוקות משני טעמים נפרדים.

נוצר לאחר צאת הכוכבים

טז. מי שלא ספר לילה ויום ונוצר רק בבין השמשות יספור מיד, וימתין לצאת הכוכבים ואז יברך ויספור את של היום הבא. אבל אם נוצר לאחר צאת הכוכבים תוך זמן רבינו תם, פשוט שלא יספור את של אתמול, שהרי המנהג פשוט לא כמוהו אלא כדעת הגאונים, שלא יבואו אחר כך גם לחלל שבת

14 ברכות לא מעכבות את המצוות, וכמו שכתב הרמב"ם (פ"ז מהל' תמידין ומוספין הכ"ה). ולכן כתב האבודרהם (עמי רמב) שמי ששאל אותו חבירו כמה היום לעומר ואמר לו היום כן וכך לא יוכל לחזור ולספור בברכה, כי יצא בספירה אפילו שלא בירך עליה.

15 בדרך כלל לא מועיל ספק ספיקא בברכות, אולם כאן יש לנו את דעת הרמב"ם (פ"ז מהל' תמידין ומוספין הכ"ה) והראב"ה (סימן תקכו) ועוד, שספירת העומר בומן הזה מדאורייתא. ואף שדעת מרן (סי' תפט ס"ב, ד, ו) שהיא מדרבנן כמו שביארנו בשיעורים קודמים, אך כדאי להיכנס לספק ספיקא כדי לברך על מצוה שיש אומרים שהיא מדאורייתא, מה שאין כן בשאר ברכות דרבנן שלא אומרים ספק ספיקא.

16 היה רבה של ירושלים לפני כשלוש מאות וחמשים שנה. ידוע שספרו הגיע לאלכסנדריה שבמצרים, והחכמים שם התאספו ועשו חרם על הספר, סיבה אחת מפני שחלק על ראשונים, הלא כל התורה מסורה לנו על ידי מעתיקי השמועה מדור לדור, משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו', ואם כן אין אפשר לחלוק על ראשונים. סיבה שניה שהוא חלק על מרן השלחן ערוך, שקיבלו הוראותיו בכל מזרח התיכון. בשו"ת גינת וורדים (חיו"ד כלל ג סימן ג) לרבי אברהם הלוי שהיה בדורו של הפרי חדש, ביקשו ממנו להתיר את החרם על הפרי חדש לאחר כמה שנים, והרב התיר את החרם. הפרי חדש היה גאון עולם, ניתן לראות את גאונותו בפרט בהלכות פסח, איזה עיון ועמקות, אבל אין פרוטקציה בתורה, עם כל גדלותו לא נשאו לו פנים, אבל לאחר מכן החיים התבטל. היום לא צריכנו למייר שהיה אחד הפוסקים החשובים שלנו.

17 כל מנהגנו לספור את העומר בלי ברכה בתפלת שחרית אחר "עלינו לשבח". אם חוששים שיש שמאריהם לכולל או לעבודה ויצאו לפני עלינו לשבח, יכולים לספור אחר קדיש על ישראל.

בצאת הכוכבים אחר שהיא כבר נכנסה.

רב קהילה ששכח לספור

יז. רב קהילה¹⁸ ששכח לספור את העומר לילה ויום והגיע צאת הכוכבים, כל הציבור סומכים עליו "קהל עדתנו עליך יסמוכו", יהיו לו בושות - אתה נקרא חכם? למה שכחת לספור, התפללת ביחיד?... יש אומרים שיקרא למישהו לידו ויאמר לו: אל תברך, אני אברך ואכוין להוציא אותך ידי חובה, דקיימא לן אף על פי שיצא מוציא (ר"ה כט). וכך לא ידעו שהוא שכח... הרב פראנק (או"ח ח"ב סימן עה) מביא בשם הגאון רבי יוסף דב הלוי מבריסק שעשה מעשה כזה, ששכח לספור יום אחד, ולכן קרא למישהו שיוציא אותו בברכה, שלא יאמרו הרב מבריסק שכח לספור... גם הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך בהליכות שלמה (הל' ספירת העומר פ"א אות ז) כתב, שמי ששכח יום אחד יכול להוציא אחר ידי חובה בברכה על ספירת העומר.

בבלי וירושלמי

יח. באמת שזו כבר מחלוקת קדומה לפני מאות בשנים. בירושלמי (מגילה פ"ב ה"ג) מבואר שכן עיר לא יכול להוציא את בני הכרך ידי חובת קריאת מגילה, כי אינו מחויב בדבר¹⁹. ואם כן כל שכן בנידוננו שאם לא ספר בלילה וביום, הוא לא מחויב להמשיך לספור בברכה ולכן לא יכול להוציא אחר. יתכן שהתלמוד בבלי חולק על הירושלמי בזה, כי בבבלי (ר"ה כט) יש לנו דין אף על פי שיצא מוציא, אפילו שהוא כבר לא מחויב בכל זאת יכול להוציא²⁰. ובריש מסכת מגילה (ב) שם מבואר שבני הכפרים מקדימים לקרוא מגילה ביום הכניסה, קוראים ב"א או ב"ב או ב"ג, וכתב שם רש"י שכן עיר קורא לבני הכפרים, משמע שאף על פי שהוא לא מחויב בדבר יכול להוציא ידי חובה. נמצא שרש"י הבין שהבבלי חולק על הירושלמי בזה, ואף שאינו מחויב מוציא אחרים מדין עריבות, וכך הסביר מהר"ם בן חביב (תאו"ח כלל א סימן יג, דף ז סע"ב)²¹.

דעות האחרונים והמסקנה

יט. אולם הגאון רבי חיים בנבנישתי²² בשו"ת כנסת הגדולה (או"ח סי' כט) מביא בשם חכמי סאלוניקי²³, שגם אם הוא לא מחויב בספירת העומר יכול להוציא אחר בברכה, כדעת הרב מבריסק. ברם, הכנה"ג עצמו העיר עליהם שעם כל הכבוד זו הוראה לא נכונה, כי הוא לא נקרא מחויב בדבר. וגם הפרי חדש (סי' תפט ס"ח ב"ה נשאלתי) סבר כך, והראשון לציון החקרי לב (תאו"ח סי' מה, דע"ח ע"ב) מחזק את דבריו, וכן דעת החיד"א (ברכרי יוסף סי' תפט ס"ק יט), ורבי יעקב ישראל אלגאזי בשלמי ציבור (דע"ח ע"א), ורבי אליהו ישראל בספרו כסא אליהו (סי' תפט סק"ב), והמכתם לדוד פארדו (תאו"ח סי' טז) בן דורו של החיד"א, והנהר שלום וינטורה (סי' תפט), ורבי יהודה אשכנזי בעל הבתים בסידור בית עובד. כולם כתבו שאם לא מחויב בברכת ספירת העומר לא יכול להוציא אחר ידי חובה.

18 יתכן גם סתם שליח ציבור שעלה, וביקשו ממנו לספור, והוא מתבייש לומר ששכח יום אחד.

19 אף שיכל להיות מחויב, שהרי אם היה מחליט לעקור דירתו לנכר, אפילו שקרא מגילה בעיר בלילה וביום, צריך לחזור ולקרוא בכרך בט"ו.

20 אם הכין משאית לעבור לירושלים ואשתו מתנגדת ותובעת אותו לדין, ידו על העליונה, "הכל מעלין לירושלים" (כתובות קי). כך בדרך כלל, אבל כל מקרה לגופו.

21 כגון אם באה שכנה אלמנה ורוצה שיעשה לה קידוש, אין דרכה לשתות יין, יכול לקדש לה אף על פי שכבר הוא יצא.

22 היה ראשון לציון ורבה של ירושלים. כך היה מאות בשנים, שהראשון לציון היה גם רבה של ירושלים.

23 היה גדול הדור, בהתחלה נמשך אחר שבתאי צבי שעשה כל מיני מופתים. שבתאי צבי גמר את הש"ס בגיל שמונה עשרה וידע קבלה והיה גם תמיד יופה תואר ולכן הציבור נמשך אחריו. הוא אמר שם המפורש וריחף על פני המים. אם היה היום באבא שעושה דבר כזה כולם היו הולכים אחריו... הוא גירש את אשתו ואמר אני מתחתן עם התורה, וביקר על התורה שבע ברכות... וגם עקר את תענית י"ז בתמוז בתשעה באב, אמר לא צריך יותר לצום אני המשיח! אחר שעשה דברים נגד ההלכה, בעל הכנה"ג חזר בו והפסיק ללכת אחריו. גם התנאים טעו כבר כוויבא. אחר כך ברח למצרים ועלו עליו וחזר לאיזמיר, עד שהתאסלם, ואחריו אלפי מחסידיו התאסלמו, הם שאלו אותו: רבנו עד כדי כך? אמר להם: שירודים לביוב כדי לפתוח סתימה יורדים עד למטה, לכן ירדתי לטומאה כדי להעלות אותה למעלה...

23 עיר של חכמים וסופרים, היו שם עשרות גדולי עולם, היום אני לא מכיר.

בכל שאלה בענייני העומר רבני בית מרן פה בשבילך!

5293 * שלוחה 1

העלון להצלחתם של: שרון בן תמר - לבריאות אושר ושמחה, ישראל בן שלמה ומרים - לכל הישועות בריאות פרנסה ונחת, רפאל בן לימור לרפואה שלימה בקרוב וכל הישועות, תקווה (אספרנס) בת שמחה כהן - לעילוי נשמת, יהודה בן אסתר ציונה - זרע קודש בר קיימא, רות שירה בת שושנה שרה - זרע קודש בר קיימא.

אבל מהרה"א - רבי חיים אבולעפייא רבה של טבריה - בספרו מקראי קודש (דקפ"א ע"ב) כתב כמהרה"ם בן חביב שהזכרנו, שיכול להוציא ידי חובה, וכן דעת רבי מרדכי כרמי בספר מאמר מרדכי (סי' תפט סק"י) שהיה בן דורו של החיד"א. נמצא שיש לנו מערכה לקראת מערכה²⁴, גם מהאחרונים שהזכרנו, וגם מאחרוני זמננו, מצד אחד הרב מבריסק והרב אוירבך כתבו שיכול להוציא, אבל מצד שני דעת הרב אלישיב (הובא בהליכות האיש, הנהגות עמי קס) לא היתה נוחה מזה שרב ששכח לספור יום אחד אומר לאחר שמכוין להוציא אותו בברכה, אלא הרב לא יברך כלל והגבאי יספור במקומו. וכך גם היתה דעתו של מרן זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ח"ח חאו"ח סימן מו אות ב, ובחו"ע יו"ט הל' ספירת העומר סעיף כה). כולם גדולים, אי אפשר לשפוט ביניהם, ולכן אנחנו אומרים ספק ברכות להקל, ושהרב לא יברך בשום אופן על ספירת העומר.

סברא יחידאה

כ. חכם אחד בזמננו חידש על פי שיטת רבי יצחק בן גיאת (הל' ספירת העומר) - אחד מהראשונים לפני כתשע מאות שנה - שאם שכח לספור כמה ימים, יכול לברך ולספור: שבוע שעבר היה כך וכך, שלשום כך וכך, אתמול כך וכך והיום כך וכך. ואותו חכם מצרף אותו לספק ספיקא, ואומר שהרב יכול לספור את כל הימים ששכח בלי ברכה, ולהמשיך לספור בברכה. אולם הבאור הלכה (סי' תפט ס"ח ד"ה סופר) כבר העיר שהפוסקים לא הזכירו חידוש זה. ולכן אין לצרף סברא יחידאה זו לספק ספיקא. מי שיש לו יראת הוראה אמיתית, חושש לכללי הפסיקה, אתה רואה מערכה לקראת מערכה למה לא תאמר ספק ברכות להקל?! אפילו נגד מרן אומרים סב"ל. לכן שב ואל תעשה עדיף. אם הוא רב קהילה והוא מתבייש, יתרץ להם איזה תירוץ, לא חסר תירוצים...

אבלות על התורה

כא. בגמרא מסכת יבמות (סב:) רבי עקיבא אומר, למד תורה בילדותו ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו היו לו תלמידים בזקנותו, שנאמר (קהלת יא, ו): בַּבֶּקֶר זָרַע אֶת זָרְעֶךָ וְלַעֲרֵב אֶל תַּנְחַן יָדְךָ פִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵי זֶה יִקְשֹׁר הָזֶה אוֹ זֶה וְאֵם שְׁנֵיהֶם פְּאֻחַד טוֹבִים. שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, וכולם מתו בפרק אחד - מפסח ועד עצרת²⁵ - מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם: רבי מאיר ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם העמידו תורה אותה שעה. עד כאן. תחשבו: 24,000 תלמידים נפטרו, כל יום שמונה מאות לוויית בערך, איזה צער היה בעם ישראל! על צער כזה לא מועיל אבלות של י"ב חודש כמו כל אבלות²⁶, מנהגי האבלות של ספירת

24 וכי מה נעשה נספור - עשר נגד אחד עשרה - וכך נכריע? צריך רוב מנין ורוב בנין, אם כי באבוקת רובל (ראיתי שסופר את הדעות ומכריע לפי הרוב, אבל רק מרן יכל לעשות כך עם השיקול דעת שלו.
25 יש אומרים שמתו בתקופה זו במשך כמה שנים, אבל מהמדרשים יותר נראה שהיה בשנה אחת.
26 בשלחן ערוך (סימן שצד סעיף א) כתוב שהמתאבל יותר מ"ב חודש הוא נקרא לא מאמין, וח"ו יתאבל על מיתת קרוב אחר.

העומר הם כבר 1,900 שנה, לא מסתפרים, לא מתגלחים, לא שומעים שירים, לא נושאים נשים, כי כאן האבלות היא על התורה שנחסרה, ב"ה כמה תורה יש היום עשרות אלפי ספרים, הכל מאותם חמשה תלמידים שנשארו, אי אפשר לתאר כמה תורה הפסדנו. רואים גם את כוחו של רבי עקיבא, עשרות אלפי תלמידיו הלכו בזמן קצר, אחר במקומו היה נשבר, אבל היתה לו אהבת תורה עצומה והקים את התורה מחדש, וכמו שאמר בעצמו: היו לו תלמידים בילדותו היו לו תלמידים בזקנותו.

ל"ג או ל"ד לעומר

כב. יש במדרש (הביאו הר"י בן שועיב בדרשת יום ראשון של פסח דמ"א ע"ד) שתלמיד רבי עקיבא מתו מפסח ועד פרוס עצרת, עד חמשה עשר יום קודם שבועות, כלומר עד יום ל"ד לעומר ועד בכלל, לכן בליל ל"ד עדיין לא מסתפרים, אבל בל"ד בבוקר מפסיקים עם מנהגי האבלות כי מקצת היום ככולו, וכך פסק מרן בשלחן ערוך (סימן תצג סעיף ב) כדעת הרשב"ץ (בתשובה ח"א סימן קעה) שמתו גם בל"ד. הרמ"א (בהגה שם) ועוד חולקים וסוברים שפסקו מלמות בל"ג, ולכן מנהג האשכנזים לערוך חתונות בליל ל"ג לעומר, וכן להסתפר, ומצרפים שיום ל"ג לעומר הוא יום ההילולא של רשב"י. יש שהבינו בספר פרי עץ חיים (שער ספירת העומר פ"ו) שרשב"י נפטר ביום ל"ג לעומר, ויש אומרים שאז נתגלה הזוהר, ויש אומרים שאז רבי עקיבא סמך את תלמידיו. על כל פנים בל"ג לעומר כבר מותר לשמוע שירים, לא רק בטי"פ אלא אפילו מכלי נגינה ממש, וגם במוצאי ל"ג לעומר מותר, הואיל ואשתרי אשתרי, ולמחרת בבוקר כבר מותר כי הוא יום ל"ד בוקר.

קבע חתונה לל"ג לעומר

כג. פעם ספרדי אחד קבע חתונה לליל ל"ג לעומר, ואחד הרבנים שהוא הזמין אמר לו: אתה ספרדי²⁷, ספרדים מתחתנים רק מל"ד לעומר, הוא התקשר מיד לאולם ורצה לבטל, אמרו לו אם תבטל תשלם קנס עשרת אלפים ₪, או שתמצא אדם שרוצה אירוע במקומך, לבסוף מרן זצ"ל התיר לו להתחתן בל"ג לעומר אחר שעוד לא קיים מצות פריה ורביה, וגם יש כאן הפסד מרובה, וכבר הזמין את כולם והרי זה כמו דיעבד. מחבר אחד תמה על מרן זצ"ל: אוי ואבוי, זה נגד מרן השלחן ערוך! וכי מרן זצ"ל לא יודע שקיבלנו הוראות מרן?! אלא לא הולכים ראש בקיר, יש בזה מחלוקת הפוסקים, ואולי גם מרן הש"ע היה מודה להקל במקרה כזה, וכן, בעין יצחק ח"ג (עמ' רצט) הבאנו דעת הרב השואל בשו"ת בנין עולם (חאו"ח סימן יד) וגם הזבחי צדק (סי' צב ס"ק יב) ועוד, שבמקום הפסד מרובה ושעת הדחק גמורה, אפילו שקיבלנו הוראות מרן שממאתים רבנים נסמך, מכל מקום אפשר לסמוך על המתירים. וכי מרן זצ"ל חברותא שלך שאתה דוחה אותו בקלות כזו, מרן זצ"ל הורה כן בתור הוראת שעה במקום צורך גדול.

27 הולכים אחרי החתן, לא משנה אם הכלה ספרדיה או אשכנזיה.

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעור השבועי של מרן הראש"ל שליט"א מביהכ"ס היודים כל מוצ"ש בשעה 21:30 השיעור מתחיל בשעה 22:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293* שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

עוזי בן רחל ואסתר בת גוהר
חזרה בתשובה בריאות ונחת

חגי גבריאל בן אסתר זיווג הגון בקרוב

לירון בת נעמי זיווג הגון בקרוב

רחל בת שרה רפואה שלימה

לכל המזמין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשיעור השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירם **חייגו: *5290**

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של **כאן מורשת** 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm ובקול חי 93.00fm, 92.8fm

העלון להצלחתם של: משה בן רחל לאה וכל משפחתו- כל הישועות, ניב יהונתן בן מוניק דיאמנטין- רפואת הנפש והגוף נעם בן דנה- חזרה בתשובה, נועה שרה בת דינה דיאנה- כל הישועות, נריה בן אפרת- בריאות נחזרה בתשובה, נתנאל בן לאה- זיווג הגון בקרוב, דוד חי בן דינה דיאנה- כל הישועות, סטיב וטים בני רימה- הצלחה בכל.

"אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם" (כו ג).

פירש רש"י: "אם בחוקותי תלכו", יכול זה קיום המצוות, כשהוא אומר "ואת מצוותי תשמרו" הרי קיום המצוות אמור, הא מה אני מקיים "אם בחוקותי תלכו", שתהיו עמלים בתורה.

ולכאורה קשה, מנין לו לרש"י לפרש "אם בחוקותי תלכו" שתהיו עמלים בתורה, אולי מספיק שיעסקו בתורה בלי עמל, מה הראיה שהכתוב מדבר דוקא על עמלה של תורה?

ופירש החתם סופר, כי רש"י בא ליישב בזה קושיא גדולה, איך התורה אומרת "אם בחוקותי תלכו וגו', ונתתי גשמיכם בעיתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי" וכל הברכות וההבטחות האמורות בפרשה, הלא כלל גדול בידינו שאין הקב"ה נותן את שכר המצוות בעולם הזה אלא רק בעולם הבא, כמו שאומרת הגמרא במסכת עירובין (כב.): אמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב (דברים ז יא) "אשר אנכי מצוץ היום לעשותם", "היום לעשותם" ולא למחר לעשותם, "היום לעשותם" למחר לקבל שכרם. וכן אמרו בקידושין (לט.): שכר מצוה בהאי עלמא ליכא. ואין כאן התורה מבטיחה שיקבלו שכר בעולם הזה?

אלא ודאי את השכר על המצוות עצמם הקב"ה שומר לעולם הבא, אבל מי שהיה לו טורח בקיום המצוה, הטרחה הוא דבר נוסף חוץ מהמצוה עצמה, ועליו מקבלים שכר גם בעולם הזה.

וזה הביאור בדברי רש"י: "אם בחוקותי תלכו" - שתהיו עמלים בתורה. שלימוד התורה עצמו הוא מצוה ככל המצוות ומקבלים עליו שכר רק בעולם הבא, אבל אם תהיו עמלים בתורה, אם תטרוחו ותתאמצו בלימוד התורה, אז יהיה לכם שכר גם על הטרחה, ועליו תקבלו שכר גם בעולם הזה.

"אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם" (כו ג).

יש לבאר מהו לשון הליכה האמור כאן - "אם בחוקותי תלכו", וכי מקיימים את התורה בהליכה?

ויש מפרשים, כי לאדם יש יתרון על פני המלאכים, שהמלאכים נקראו "עומדים", כמו שנאמר (ישעיהו ו ב) "שרפים עומדים ממעל לו", שהם עומדים תמיד באותה מדרגה, כיון שאין להם בחירה ואינם יכולים להתעלות יותר ממדרגתם. אבל האדם נקרא "מְהַלֵּךְ", שהוא יכול להתקדם תמיד, לעלות ולהתעלות ממדרגה למדרגה, וכמו שאמר מלאך ה' ליהושע הכהן הגדול וזכריה (ג ז) "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה", שהמלאכים הם עומדים ואינם

יכולים להתעלות, ואתה יכול להתקדם ולהתעלות. ואת זה התורה דורשת מאדם, שתמיד ימשיך להתעלות ולהתרומם ולא ישאר באותה מדרגה, וזהו שאמר הכתוב "אם בחוקותי תלכו" - אם תתעלו ותתרוממו תמיד, אז תזכו לכל הברכות האמורות בפרשה.

ובזה יתבאר דברי רש"י: "אם בחוקותי תלכו" - שתהיו עמלים בתורה. לא אמר שתלמדו תורה, אלא שתהיו עמלים בתורה, כי הדבר העיקרי שמרומם את האדם הוא לימוד התורה בעמל ויגיעה, כמו שכתב מהר"ח (שער רוח הקודש דף יא): ששאל את רבו האר"י ז"ל איך זכה להשיג את החכמה הנפלאה הזו, והשיב לו רבינו האר"י ז"ל שהוא טרח ויגע במאד מאד להבין את דברי הזוהר הקדוש. הוסיף מהר"ח וישאל: הלא גם הרב משה קורדובירו ואני טרחנו ויגענו הרבה בלימוד הזוהר הקדוש, ומדוע לא זכינו להשיג את החכמה כמוך? השיב לו האר"י ז"ל: נכון שאתה והרמ"ק טרחתם יותר משאר חכמי הדור, אבל לא טרחתם כמוני. ואז סיפר לו איך היה טורח ויגע מאד בלימוד הזוהר הקדוש, ולפעמים היה מתאמץ להבין מאמר אחד של הזוהר במשך כמה ימים ולילות בלי שינה, ולא היה נותן שינה לעיניו עד שהיה מבין את אותו מאמר. וכיון שיגיע וטרח בתורה בכל כוחו, לכן זכה לחכמה מופלאה כל כך. וכן כל אדם, כפי יגיעתו וטרחתו בעמל התורה, כך יזכה להבין ולהשיג אותה, לעלות ולהתעלות מעלה מעלה.

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 054-8463097 דוד

המקובל האלקי
רבי יהודה פתיה זיע"א
ידוע מעלת פדיון הנפש
שבכוחו לחסיר מבני אדם חולי, צרה ויגון, וטוב וראוי לעשות פדיון נפש

מתוך דברי קודשו של
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
בעניין חשיבות פדיון נפש

"והיא סגולה בדוקה ומנוסה
לרפואת החולים"

רבני אגודת "נית מרץ" עורכים פדיון נפש לכל שם ושם.
להעברת שמת שלכם ובני משפחתכם חייגו *5290

רבי עזרא עטייה זצוק"ל
יום פטירתו י"ט באייר ה'תש"ל

לאורם נלך הדליקו נר

רבי עזרא עטייה זצוק"ל - ראש ישיבת "פורת יוסף"

ביום שישי זה חל יום פטירתו של מרן ראש הישיבה רבי עזרא עטייה זצוק"ל. רבינו נולד בי"ח שבט ה'תרכ"ז (1887 למניינם) בעיר חלאב שבסוריה לאביו רבי יצחק עטייה זצ"ל ולמרת אימו לאה ע"ה. בילדותו למד תורה אצל רבי יהודה (אצלן) עטייה ורבי שאול מטלוב עבאדי זצוק"ל שעוד בהיותו ילד למדו רבותיו עם רבינו מסכתות הקשות שבש"ס והתפעלו מחריפותו וידעותיו הרבות. בהיות רבינו בגיל 16 עלה עם משפחתו לארץ ישראל והתיישבו בעיר הקודש ירושלים. לאחר זמן קצר נפטר עליו אביו רבי יצחק. משפחתו של רבינו חיה בדוחק עצום על אף זאת המשיך רבינו ללמוד תורה בהתמדה עצומה (וואת גם בשל הבטחת אמו ע"ה שלא זכתה לפרי בטן במשך שנים רבות והלכה ימים רבים לבית הכנסת של "עזרא הסופר" והתפללה ונדרה שאם יוולד לה בן תקרא שמו עזרא והיא תקדיש את כל כולו לתורה). בתחילת דרכו כאן בארץ ישראל למד רבינו תורה בישיבת "תורת חיים" לאחר מכן עבר ללמוד תורה בבית הכנסת "שושנים לדוד" ואח"כ עבר ללמוד תורה בישיבת "פורת יוסף" ועל אף היותו צעיר למד חברותא שעות ארוכות עם ראש הישיבה רבי רפאל לניאדו זצוק"ל אשר חיבב את רבינו והתפעל מכישוריו וידעותיו הרבות. בשנת ה'תרס"ח נשא רבינו לאשה את הרבנית מרת בוליסה ע"ה שהייתה ביתו של רבי אברהם סאלם זצוק"ל, בשנת ה'תרע"ד כאשר פרצה מלחמת עולם הראשונה, בכדי שלא יגייסו את רבינו לצבא התבקש ע"י רבי אברהם עדס זצוק"ל לעבור למצרים וכך יוכל להמשיך ללמוד

תורה ללא הפרעות, ובאמת שהגיע רבינו למצרים הרביץ תורה במשך כמה שנים רבות, לאחר מכן בשנת ה'תרפ"ב חזר רבינו לארץ ישראל והחל ללמוד תורה בישיבת "פורת יוסף" המעטירה ולאחר כשנתיים כשנפטר ראש הישיבה רבי שלמה לניאדו זצוק"ל נתמנה רבינו לשמש כראש ישיבת "פורת יוסף" וכיהן בה 45 שנה של הרבצת תורה. גאונותו וסברתו הישרה והעמוקה היתה לשם דבר וכבר ידוע שמרן ה"חזון איש" הגיע להתפלל בכותל המערבי אמרו לו שכאן למעלה שוכנת ישיבת "פורת יוסף" בראשותו של מרן רבי עזרא עטייה זצוק"ל והם ישמחו לארחו בישיבה, שמח מרן ה"חזון איש" ובביקורו בישיבה נפגש עם רבינו וכמוכן שהם דיברו בלימוד על סוגיות הש"ס השונות וכשיצא מרן ה"חזון איש" אמר בהתפעלות עצומה כי סברתו של חכם עזרא עטייה היא כסברת הראשונים. אלפי תלמידים העמיד רבינו בניהם הרבנים הגאונים הגדולים: מרנן ראשי ישיבת "פורת יוסף" רבי יהודה צדקה ורבי בן ציון אבא שאול, מורנו ורבינו רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגאון הגדול רבי מרדכי אליהו, רבי דוד שלוש, רבי ציון לוי (רבה של פומה) רבי ברוך חיים (רב העדה החלבים) ועוד רבנים חשובים וגאונים המרביצים תורה בעם ישראל עד היום הזה. בתאריך י"ט באייר ה'תש"ל (מוצאי י"ג בעומר) נסתלק רבינו לבית עולמו ונטמן בהר המנוחות בירושלים והוא בן 83 בפטירתו. על מצבתו נכתב: פה נטמן ארון הקודש עמוד התורה והיראה, מוכתר בענווה טהורה, זכה ורבים השיב מעונו בנועם שיח ושפה ברורה, רב רבנן, אביר הרועים העמיד תלמידים רבים רבנים וגאונים ראשי ישיבות ודיינים.

שאלה: אדם שהזמין מקייטרינג תפריט מסוים לשמחה, ובעל הקייטרינג התבלבל ובמקום להביא את התפריט הזמין הביא תפריט אחר (והאורחים אכלו את אותו האוכל) והזמין אומר לבעל הקייטרינג שלא רוצה לשלם לו על כך שהרי הוא לא הביא את מה שהזמין, האם טענתו טענה?

תשובה: לכאורה נראה לומר שהצדק עם הזמין את הסעודה כיון שבעל הקייטרינג שינה ממה שסיכמו בניהם, ולא יצטרך לשלם לו כלום, וכמו שכתב מרן השו"ע ע"פ הרמב"ם בחוש"מ סי' ר"ז סעי' א' מקרה דומה לזה הפקנה לחברו ב"ן שרקע ב"ן משלטי"ם, והתנה תנאים שאפשר לקיים, ב"ן שהתנה הפקנה ב"ן שהתנה הפקנה, מיהו יש אומרים, דאם התנה הפוקר טובת הלוקח אין זה תנאי, דלא הני אלא פטומו מלי. והני מלי שפוקר לו בתחלה סתם וקדם שנגמר הפוקח לגמרי הטיל הפוקר תנאי, אבל אם בתחלה אמר הפוקר: על תנאי פה וכה אני מוכר לך, אף על פי דהני טובת הלוקח, מכל מקום לא קנה רק אדעתא דהני והני תנאי גמור; וכן אם התנה תנאי ואחר פה פתבו השטר סתם, ונדיא על תנאי הראשון פתבוהו (טור פ"ש הר"ש והגהות מרדכי פ"ק אינהו נשך ובית יוסף פ"ש תוספות ותלמידו בש"א), אם נתקמו התנאים וקנה תדבר שהקנה; ואם לא נתקמו התנאי, לא קנה; וכבר נתבאר משפטי התנאי פטור אכן הענין סי' ל"ח וסי' קמ"ד, וע"ל סי' רמ"א מדיני תנאי.

אבל יש לדחות טענה זו משום שאותו תנאי של התפריט הוא אסמכתא ואסמכתא לא קני כדברי הגמ' בנדרים כז; וכן פסק הרמב"ם בהל' מכירה פ"ו י"א הל' ב' וכן פסקו הטור ומרן השו"ע בחוש"מ סי' ר"ז סעי' ב' יע"ש וכל מה שפסק מרן באמור לעיל זה באופן שהיה קנין.

הלכה: בנדון דידן ודאי שבעה"ב ישלם את כל האוכל ואפי' שבעל הקייטרינג שינה מהתפריט שהרי עצם התפריט זה אסמכתא ואסמכתא לא קני, ועוד שסוף כל סוף האנשים כן אכלו ונהנו מאותו האוכל.

שאלה: אדם ששם בגד שקנה לכבוד החג אצל החייט שיעשה לו תיקונים, והחייט התחייב שעד ערב החג זה יהיה מוכן, ומסיבה כל שהיא לא הספיק לעשות את התיקונים וממילא אותו האיש לא לבש בחג את הבגדים החדשים שקנה לכבוד החג ורוצה לתבוע אותו על כך האם יכול לעשות כן?

תשובה: לכאורה ודאי שהצדק אם אותו האיש ששם אצל החייט ויכול לתבוע אותו שישלם לו על כך, וכמה ישלם? כמה ירצה אדם כסף שיתנו לו בעבור שלא ילבש את הבגדים שקנה לכבוד החג בחג.

וכמו שיש מקרה דומה לזה בשו"ע חוש"מ סי' שע"ה סעי' א' ע"פ הגמרא שאומרת היורד לשדה חברו שלא ברשות ונטע אם היתה שדה העשויה ליטע עומדים כמה אדם רוצה ליתן בשדה זו לנטוע ונטל מבעל השדה ואם אינה עשויה לנטוע שמין לו וידו על התחנונה, על כל מה שלא עשה.

הלכה: נראה שיש לדחות סברא זו שהרי כלל גדול בידנו גרמא בניקין פטור (בבא קמא דף לה) וכיון שאותו התופר לא הזיק ממש בידים אלא רק גרם להזיק, לכן לא יכול אותו אדם לתבוע את התופר {ועוד שעל עוגמת נפש שעשו לאדם אינו יכול לתבוע על כך} ודיברנו בזה עם הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א והסכים עמו בזה.

אקטואליה בהלכה

הרב אברהם דניאל שליט"א רב בטוקד הליכות "בית מרד"

שאלה: האם מותר לומר לגוי בשבת להדליק את המיזן?

תשובה: לגוי אסור לומר לעשות בשבת כל מיני מלאכות, ולא רק מלאכות שאסורים מהתורה אלא גם מדרבנן אסור, אמנם יש מקומות שהתירו חכמים לומר לגוי לעשות איסורי תורה כגון לצורך חולה שאין בו סכנה ונפל למשכב, או קניית בית בארץ ישראל ויש מקומות שלא התירו לומר לגוי רק איסורי דרבנן, כגון שיש שם מקצת חולי או לצורך מצוה או צורך רבים ואף במקום צורך גדול כמבואר בשו"ע (סימן ש"ז סעיף ה') וזה לשונו "דבר שאינו מלאכה ואינו אסור לעשותו בשבת אלא משום שבות מותר לישראל לומר לגוי לעשותו בשבת והוא שיהיה שם מקצת חולי או יהיה צריך לדבר צורך הרבה", ואף שמרן השו"ע הביא שם סברת התוספות בגיטין (ה) לאסור בזה, הא קיימא לן לדינא דסתם ויש הלכה כסתם, ולפי זה גם לענין ימים קרים שיש צער לישיב בקור מותר לומר לגוי לעשות מלאכות דרבנן אף שלא בימות הקור הגדולים כמבואר שם, ומזה יש ללמוד לענין ימות החמה כשיש צער מהחום שמותר לומר לגוי לעשות מלאכות דרבנן לצורך ישראל, וידוע שהדלקת מזגן בשבת בימים חמים היות ויש בהם צער מותר.

שאלה: האם מותר לרסק איגלו קפוא בשבת או שיש בזה חשש לאיסור?

תשובה: במסכת שבת (נ"א) כתבו התוספות שצריך להיזהר בימות החורף שלא ליטול

דיים בשבת במים שיש בהם ברד, וגם אם נטל יזהר שלא ידחק, וכן כתב רבנו ירוחם והרא"ש והטעם לכך כתב רש"י משום מוליד מים שדומה למלאכה, ועוד כתב הר"ן שלא יבא לסחיטת פירות שעומדים למשקם, וכתב השו"ע (סימן ש"כ סעי' ט') שאין לרסק שלג וברד בידיים מאותם טעמים שאמרנו ועיין בחזון עובדיה שבת ב' (עמוד קנ"ה) שכתב שם שמותר לשבור ארטיק לחתיכות דקות תוך כדי אכילתו, מפני שאינו מתכוון להוציא מימיו ואף על פי שוודאי יזובו המים מכל מקום לא אכפת לו בזה והוא מדרבנן, שכן נוח לו יותר שלא יזוב מימיו אלא לאכול אותו קפוא, מכאן נלמד שאסור לרסק איגלו בשבת שהרי כל כוונתו שיוזבו מימיו, ולרסק תוך כדי אכילה מותר.

שאלה: אישה שהדליקה נרות שבת האם יכולה להתפלל מנחה לאחר ההדלקה?

תשובה: המשנה ברורה בס"ג רס"ג (סי"ג מ"ג) כתב שאישה תתפלל מנחה ולאחר מכן תדליק נרות שבת, ואם הדליקה לא תתפלל מנחה, והנה בלויית חן (סימן ו') כתב מרן זצוק"ל שאין דבריו מוכרחים ושגם לאחר ההדלקה יכולה להתפלל מנחה ואינו דומה דין זה למי שענה ברכו של תפילת ערבית של שבת לפני שהתפלל מנחה שאז אין לו להתפלל מנחה מפני שקיבל שבת בברכו והטעם מפני שקיבל שבת בציבור אבל אותה אישה קיבלה את השבת ביחידות ולכן מותר לה להתפלל מנחה.

איך מטפלים בשאיפת יעשן ובכוויות? חלק ב'

פינת בריאות אתם שואלים והמנוחים עונים במייל: betmaran1234@gmail.com

מה עושים במקרה של כווייה? * יש להסיר מהאזור הפגוע בגדים, נעליים ותכשיטים. אם יש חלקי בגדים שדבוקים לעור, אין למשוך אותם, אלא לגזור מסיבם. * יש לקרר את המקום הפגוע בכל אמצעי אפשרי (מים קרים, בקבוק קר וכו') ולמרוח בהקדם קרם סילברול שמחטא את האזור ומונע זיהומים. לחלופין אפשר למרוח ג'ל אלורה. * אפשר ורצוי לשים קרחון או קרח בתוך מגבת או שקית, אבל אסור להשתמש בקרח באופן ישיר כי הוא עלול להיבק ככווייה ולקלף את העור עוד יותר. * אסור לשפוך נוזלים, למעט מים, על האזור הפגוע. אסור להשתמש בקפה שחור, כפי שרבים נוטים לעשות, וגם למרוח חומרים שומניים שמתחממים וממשיכים את אפקט החימום של הרקמה הפגועה.

כוויות חמורות יותר: במקרה של כווייה מדרגה 2 או 3 ובכוויות דרגה 1 נרחבות - יש לפנות מיד לקבלת עזרה רפואית. עד שזו ניתנת יש לתת טיפול ראשוני כפי הוסבר לעיל. את אזור הכווייה יש לשטוף במי ברז פושרים במשך כ-5 עד 10 דקות. בכוויות מדרגות 2 ו-3 רצוי לחבוש בשלב הראשון את המקום הפגוע בזה או במגבת לחה. אסור לפוצץ את השלפוחיות, ורצוי לחזור על השטיפה במים קרירים במקרה של כוויית מחומרים כימיים.

כדי למנוע צניחת טמפרטורה - רק במקרה של כווייה נרחבת של יותר מ-25% משטח הגוף - יש לכסות את הנפגע בסדין או בשמיכה נקיה. אפשר לקחת כדור נגד כאבים.

כווייה בעיניים: העיניים עלולות לספוג כוויית מחשיפה ממושכת וקרובה למקור החום.

* מוודאים שהמרחק מהמדורה השכנה מסיפק גדול.

* מגדירים גבול בטיחות למדורה מאבנים, על מנת לסמן את הקו שאותו לא עוברים.

* נועלים נעליים גבוהות ולובשים מכנסיים ארוכים וחולצה מתאימה להגנה על הגוף מפני גיזים וגחלים וכן מעקיצות וזחלים ושרצים הנמשכים אל חום המדורה.

* מצטיידים בתיק עזרה ראשונה.

* מחזיקים בקרבת המדורה 2 דליי מים מלאים למקרה של התפשטות שריפה.

* לא משאירים את הילדים ללא השגחה אפילו לרגע, רגע זה הרבה זמן.

* מרחיקים כל חומר דליק ואסור להחזיק בקרבת האש מיכלי דלק ו/או מיכלי גז.

לחיות עם האמונה

הרב הנאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשויות "בית מדרש" ומחבר סדרת הספרים "ני לגלי" ועוד...

הסתפק בפרוסה שלך

כתוב בתורה שאם עושים תשובה ומקיימים את רצון ה', אז יהיה רק טוב, ומאיך איננו רואים שיש מציאות של טוב בלבד. יש תמיד לכולנו דברים מצויקים, ורבים שואלים: האם התכן מציאות ללא ייסורים?!

נצריכים לזכור כי תכלית האדם בעולמו היא להוציא לפועל את אמותיו באמונתו ואהבתו לה' הנבחנות בעתות מצוקה, ובמיוחד עלינו לזכור שאנו ב'עקבתא דמשיחא', זמן של ניסיונות, שבו הקב"ה מכשירנו לאורו הגדול שיתגלה בקרוב, רק אם נאחו בעמוד החזק של האמונה.

וכך כתוב ב'זוהר': "רבי שמעון זקף את ידיו, בכה ואמר: 'אוי לו למי שיזדמן באותו זמן קודם בוא המשיח', ומאיך - 'אשרי חלקו של מי שיזדמן באותו זמן באמונה'. מדוע אוי לו למי שיזדמן באותו זמן? רשב"י מביא שם כי באותו זמן יהיו צרות רבות לעם ישראל, ומאיך - 'וכאי מי שיהיה באותו זמן באמונה, כי דווקא הוא יזכה לראות באור הגדול של שמחת המלך'.

אנחנו בעידן של 'המלכות תהפך למינות', הצרות שוטפות כנהר, כל אחד יקבל את ה'פרוסה' שלו מ'העוגה המרה' הכללית של חבלי משיח.

ואדרבה, הגמרא אומרת במסכת 'חגיגה' על הפסוק 'והסתרתני פני מהם' - 'כל מי שאינו בהסתר פנים, אינו מהם'. כל מי שלא מקבל הסתר פנים, צרה כזאת או אחרת,

צריך לבדוק אם הוא בכלל מעם ישראל! לכן עצתי היא: יש לך צרה מסוימת שהסתגלת אליה? תקבלה באהבה! אל תנסה להיפטר מכל בעיותיך, כי תמיד יבוא משהו חדש, ולהסתגל יהיה יותר קשה. תאמר: "יהי רצון שזו תהיה ה'פרוסה' שלי, שלא יהיה יותר גרוע... אני מקבל את זה, אני מאמין שאתה 'אל אמונה ואין עוול'. ואף שיש להתפלל לה' על כל צרה, שים את עיקר עבודתך על השלמה עם מצבך, מפני שצרה זו נמשכת אצלך תקופה ארוכה והיא נסבלת.

אם מדובר, חלילה, בצרה בלתי נסבלת, אז בוודאי שיש להתפלל, לתת צדקה, לבטוח בקב"ה, כדי להעביר את רוע הגזירה. אולם אם יש לאדם צרות נסבלות שהסתגל אליהן, יש לומר לו: שמח בצרתך! אדם צריך להשאיר לעצמו פינה של סבל שהוא משתדל לשמוח בה, ואומר 'ריבוננו של עולם, זו ה'פרוסה' שלי ב'עקבתא דמשיחא', ואני מקבלה באהבה ובאמונה".

כך לא תצטרך לצרות אחרות, ל'הסברים' נוספים כדי להבין את ה'אין עוד מלבדו', כי כאשר תפסת לעצמך איזו בעיה שתקבלנה באהבה, ואיך מתמרמר בגללה, כך תאחו בעמוד האמונה, וכך הקב"ה יתפק במנת חלקך בהסתר הפנים של 'עקבתא דמשיחא'. ובבוא העת, תבוא עם קבלת הסבל באמונה לראות את האור הגדול של הגאולה, שתהיה במהרה בימינו, אמן.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293 שולחה 3

אתגרים בחינוך

הרב אברהם ברזילאי שליט"א
יו"ר סניף אתנאים בחינוך ומנכ"ל התכנית קידות שקופים ברדיו 'קול חי'

ואמרתם מה לחי" (רוטל...)

השעה היתה כבר קרוב לפנות בוקר. יענקל'ה ושלושת ילדיו ירדו מן האוטובוס החדוש לעייפה שחזר זה עתה מההילולא קדישא דמירון, לאחר שבילו את הלילה בציינו הקדוש של רשב"י. בלט חמקו איש איש למיטתו להשלמת שעות השינה. לקראת הצהריים התעוררו והתיישבו סביב השולחן לארוחת צהריים חגיגית שערכה אם המשפחה הצדיקה. "נו, איך היה?" שאלה אמה כשהבנות לצידה מביטות זזיק של קנאה בעיניהן. "איי... תענוגו!" אמר אבא. "אי אפשר לתאר מה הלך שם. המוני בני אדם נדחקים זה בזה בצפיפות לא רגילה, כולם עולים בסמטה הצרה המובילה לציון הקדוש. בכל כמה מטרים ישנן עמדות של גופי הרפואה וההצלה השונים. בכל פינה עומדים אנשים טובים ומחלקים חי" רוטל בדמות שקיות שוקו ופחיות שתייה - אווירה שלא מהעולם הזה!" סיים אבא את דבריו בעיניים בורקות. "אמא, איזה כיף היה" - אמר מושי בן השתיים עשרה - "אנשים חילקו לנו לחמניות עם חביתה וירקות, בדיוק מה שאני הכי אוהב..." "נכון" - הגיב אחי דוד בן הארבע עשרה - "ראינו גם את האולפנים השקופים של הרדיו, היה כיף...". אבא התרווח בכסאו מלא בסיפוק, בירך 'בורא מיני מזונות' וטעם מהארוז המשובח שהכינה הרבנית. אמא, שהביטה כל הזמן הזה בבעלה ושלושת בניה, שאלה: "נו... ואיך היתה התפילה על הציון הקדוש?" אבא התבלבל

לשנייה ולאחר רגע קצר של מבוכה ענה: "אה... אה... האמת היה שם דוחס עצום... אה... שכחתי, כלומר לא הספקתי להתפלל... אה... האמת לא היה לנו כ"כ זמן לזה... לא ממש התפללנו, את יודעת עם כל הצפיפות והדחוק, פשוט לא יצא לנו להתפלל באמת..." אמא היתה בהלם. "מה אני אעשה? היה דחוק. אך אל דאגה, כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק..." ניסה יענקל'ה לנחם את רעייתו היקרה תוך שהוא מכניס כפית אורז גדושה לפיו...

יענקל'ה הוא רק משל. משל לפספוס חינוכי אדיר שיכול להיגרם מהיצמדות לטפל ושכחת העיקר. **לדוגמא:** אבא משדל את בנו לבוא עמו ללימוד 'אבות ובנים'. הוא משתמש בפיתויי פרסים והגרלות המתקיימות שם עד שהבן משתכנע לבסוף. בסיום הלימוד הם חוזרים הביתה ואבא - מתוך רצון טוב - אומר "וואו כל הכבוד לילד שלנו הוא כבר אסף כ"כ הרבה קלפים, אין לי ספק שהוא יהיה הוזכה בפרס הגדול, אופנים חשמליים בשווי 2000 ש"ח". אבא כזה כבר השכיח מהילד מזמן מה הייתה מסורת הלימוד. התגובה הנכונה צריכה לבוא בסגנון של "אה... אשריי שזכיתי לבן כמוך! למדנו שעה ארוכה בשקידה נפלאה, כמה זה חשוב בשמיים, עשית לי נחת אמיתית!" כך היה הילד מתמקד בעיקר - בהנאה הרוחנית של המצווה ואז העיקר לא יהיה חסר מן הספר. **הצלחה.**

הילולת דרשב"י

הרה"צ משה וזב שליט"א
רב מחלפות ישראל ומנהל מחלקת הכשרות המזון בנהריה

הילולת דרשב"י

נוהגים ללכת בל"ג בעומר למירון, לקברותיהם של רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר. ועורכים שם שמחה גדולה. ורוקדים ושמים. ומדליקים מדורה. ובין הנוהגים הם אדמור"ים ורובנים ותלמידי חכמים. וישנם כמה מגדולי ישראל שיצאו נגד מנהג הילולא ביום הזה.

מביא בשו"ת "חתם סופר" (יו"ד ס ר"ג. וכן הובא בשד"ח מערכה א"י אות 1). היאך אפשר לקבוע מועד לשמחה ביום שלא נעשה בו נס ולא נקבע על ידי חז"ל כמועד. ואמנם ידוע שאין נוהגים לומר ביום ל"ג תחנון ואין מתענים בו. אבל לא מצאנו מקור לכך שעושים יום טוב. ואם אנו עושים לכבוד רבי שמעון בר יוחאי. הרי בדרך כלל ביום פטירת של צדיק אנו מתענים.. אז איך עושים שמחה והילולא ביום מותו של רבי שמעון בר יוחאי. למעשה רבים עולים למירון ושם שמים בשמחה של מצווה. למעשה גם רבנים ותלמידי חכמים עולים למירון לכבוד הצדיק. למעשה בפטירה של צדיק הוא למעשה יום צער. מסרו המקובלים בשם רבי שמעון בר יוחאי שרצה שישמחו ביום פטירתו. ובזוהר נקרא יום הסתלקות רבי שמעון בר יוחאי "הילולא". שהוא כשמחת נישואין. שההידבקות בשכינה בעולם הזה היא בבחינת נישואין. המוות בעולם הזה נתפס באופן שונה בעולם הבא. בעולם הזה המוות נתפס כדבר

העצוב ביותר. כאשר צדיק מת. נותר אחריו חלל גדול. וכל העם מתאבל על אובדנו. אולם בעליונים מובן כי הכל לטובה. ולהיפך. אחר הסתלקותו של הצדיק מכבלי העולם הזה. הוא זוכה לקלוט את מלא אורה של התורה. ובמיוחד הדברים אמורים לגבי צדיקים שעוסקים בתורת הסוד. שיעקר עניינם ועיסוקם. באור הפנימי והנסתר של הנשמה. וכל זמן שהם שרויים בתוך המחיצות החומריות של העולם הזה. אינם יכולים לקלוט את כל האור הפנימי. אולם כשהם מסתלקים מן העולם הזה. ומתעלים אל מעבר למחיצות החומריות. נפתחים לפניהם שערי החכמה והאורה הפנימית. וכבר ביום המיתה אפשר לחוש את התרופפות המחיצות והמסוסמים של העולם הזה. כפי שמסופר באיזראא וזאת על רשב"י. שביים פטירתו גילה סודות עמוקים ונפלאים שלפני כן לא הורשה לגלות. והיה בוכה ושמת. בשו"ת "שואל ומשיב" (מהדורה ה' ל"ט). כותב הרי למעשה במוט צדיק וחכם יש להתענות. ואנו מתענים על מיתת צדיקים. ואיך נעשה יו"ט במוט רבינו הגדול והקדוש רשב"י. ובמוט מבחר היצורים משה רבינו ע"ה אנו עושים תענית בו' אדר בכל שנה. ואם הזוהר קרא "הילולא דרשב"י", היינו לו לבדו. שבודאי שמחה לו שהלך למנוחה, אבל אותנו עזב לאנחה. כתב בספר "שער יששכר" (מאמר גל עיני אות 1) **"שמעון בן יוחאי" בגימטריא - מחיה מתים**. (553).

ושנוכה שאור תורתו של הרשב"י זיע"א שפייע עלינו לכל השנה.

סידור 'בית מרן' חזר למדפים

הסידור המפואר והשלם 'בית מרן' מנחה וערבית ע"פ פסיקותיו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

הסידור מעוטור בהמלצותיהם של מרן הראשון שליט"א רבי יצחק יוסף שליט"א והגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א ראש אבות בני הדין בירושלים

סידור 'בית מרן' הוא סידור עם הרבה מעלות שלא הייתה קיימת מאז ומעולם

- * אותיות יפות ומאירות עיניים
- * סידור ללא דילוגים עם כוונת ה' בברכות
- * מיוחד לבתי כנסת ולבתי מדרש לשמחות או להבדיל לאזכרות

בסוף הסידור קיבצנו שערים יחודיים לחיי היום יום. כגון:

- * שער הברכות: ובו מקובץ כל הברכות כגון: ברכות הנהנין, סדר ברית מילה, פדיון הבן, שבע ברכות, ועוד ועוד ברכות.
- * שער התפילות והבקשות: ובו תיקון חצות, פרק שירה, תפילת השל"ה, תפילה על הפרנסה, תפילה לבריאות, תפילה נגד עין הרע, ועוד ועוד תפילות.
- * שער הסגולות: ובו סגולה לשמירה והצלחה, סגולה ותפילה לאריכות ימים, סגולה להינצל מכל צרה, ועוד ועוד סגולות.

הפצה ראשית - אבי פל' 054-6848322

דבר המור 2013

התבוננו בכתבנו

יש לנו את כל מה שאתם צריכים

יוצא לזרק...

ישיבת בין הזמנים "זכרון עובדיה" בשכונת רמות י"ם. לזכר של מרן מאור ישראל רבינו עובדיה יוסף זצ"ל ובהמונתו של מרן הראשון לציון שליט"א יוצאת במיזם ענק, **מבצע "ועתה כתבו לכם"** תחרות כתיבת חבורות לבחורי ישיבה גדולה בלבד

האירוע בע"ה יתקיים בחודש אב פרטים יבואו בהמשך... או בקו "דרך המלך" 072-3400500 בבית הכנסת "מגן אבות" ברוב פאר והדר לכבודה של תורה, את המעמד יכבדו ראשי ישיבות, דיינים הראשון לציון וגדולי הדור ובראשם מרן הכהן הגדול **חכם שלום כהן** שליט"א בליווי תזמורת מורחבת.

גדול יהיה האצאז אכבזזה של תורה

90 ש"ח 3000 ש"ח
90 ש"ח 2000 ש"ח
90 ש"ח 1000 ש"ח

יש לכתוב חבורה בתורת מרן מלא בלבד! לפחות 2 דפי דפוס או שני-לכתוב בכתב גודל קריא
יש לציין שם ותפקיד של החבר
שלפני שם הישיבה בה למד
לשלוח תמיכת דואר 5998 נא לציין עבר ישיבת "זכרון עובדיה" או לשלוח לימס: 072-3400500 או למייל: 072-3400500@gmail.com
על לציין את החבורות על ר"ת תאריך 6"ש

דבר המור כל הידיעות על התקופה ותקציב נדרש להמליץ

River שמיני 2000

הילולת רבנו חיים חורי

במסגרת זו יקום לפטירת מורנו ורבנו הצדיק הקודש זצוק"ל

במסגרת מרן חוביק דילובין, ראש העיר באר שבע

העליה לציון הצדיק תתקיים א"ה ביום רביעי כ"ד אייר תשע"ט

29/05/19

בבית העלמין הישן באר שבע

הרב יהודה דרעי שליט"א ראב"ד הרב הראשי של ב"ש ורבנים בהשתתפות: סגן ראש העיר מר עופר כרדי / חברי כנסת מר יהושע דמרי ו"ר מועצה הדתית ב"ש

תזמורת פייטנים ידועים ילוו את אירועי ההילולה

העברת שמות לברכה בטל: 08-6230858
לתיאום הקמת דוכנים ביום ההילולה בטל: 050-8754456

ברוכים הבאים בשם ה'

בית העלמין הישן באר שבע

כינוף **באר שבע**

העלון להצלחתם של: רפאל בן אסתר - כל הישועות, רפאל ניסים בן יפה - הצלחה בכל, שדושנה שירה בת מלכה אליה - רפואה שלמה, שושנה בת גיטל - כל הישועות, שלום בן רינה - רפואת הנפש והגוף, שלומית בת מלי - זרע קודש בר קיימא, שלמה אפיק בן פורטונה - רפואה פרנסה וכל הישועות, שמחה בן חיה סלובה - בריאות איתנה וכל הישועות.